

The Project Gutenberg eBook of Mestarin nuuskarasia, by Robert Kiljander

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Mestarin nuuskarasia

Author: Robert Kiljander

Release date: June 2, 2005 [EBook #15969]

Most recently updated: December 14, 2020

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MESTARIN NUUSKARASIA ***

Produced by Matti Järvinen and Tuija Lindholm.

MESTARIN NUUSKARASIA

YKSINÄYTÖKSINEN HUVINÄYTELMÄ

Kirjoitti R. Kiljander

Ensimmäisen kerran julkaissut
K. J. Gummerus 1887.

HENKILÖT

BLOM, suutari, vanhapoika.
MARI, hänen veljensä tytär.
VILHO, nuori kauppias, Marin sulhanen.
JANNE, Blom'in kisälli.

Näyttämö kuvaa huonetta Blom'in talossa. Perällä ja molemmissa sivuseinissä ovet. Vasemmalla

puolen sohva, sen edessä pöytä, jolla on sanomalehtiä ja eräs rouvas-käsityö. Etunäyttämöllä oikealla puolen ikkuna valkoisine kartiinineen. Ikkunan edessä lattialla muutamia korkeita suurilehtisiä kasvia. Nuuskarasia on tuolilla.

ENSIMMÄINEN KOHTAUS.

Vilho ja Mari (istuvat sohvassa).

VILHO. Sinä olet oikeassa, vallan oikeassa, armahani.

MARI. Niin, kuinka voi onnellista avioliittoa toivoakaan, elleivät kihlatut ole täydesti vilpittömät toisiaan kohtaan?

VILHO. Juuri samaa mieltä olen minäkin. Sinä olet siis aina ollut täydesti vilpitön minua kohtaan, Mariseni!

MARI. Niin olen. En koskaan ole tahtonut tehdä itseäni paremmaksi kuin todenperään olenkaan. Mutta kuinka sinun laitasi on, Vilho? Etkö ole sinäkään minulta mitään salannut? Teillä miehillä tavallisesti on niin avara omatunto. Sinä veitikka, teeppä heti tili töistäsi! Vastaa, onko sinulla mitään salaisuutta, jota et vielä ole Marillesi ilmoittanut?

VILHO. Minullako? Mikähän tuo olisi?

MARI. No, sitähan juuri tahdon tietää.

VILHO. Mutta minä vakuutan — minun on tosiaankin mahdoton muistaa mitään, jota olisin sinulta salannut. Se pahoittaa minua, pahoittaa oikein kovasti, ellet sinä minua usko.

MARI. Suo anteeksi, armas Vilhoni! Kuinka voisinkaan sinua epäillä! Kehenkä luottaisin tässä maailmassa, ellen sinuun, mun oma sulhoni! Annathan minulle anteeksi? (*Nojautuu Vilhelmin olkapäähän.*)

VILHO. Oi, kuinka sievä ja suloinen sinä olet, ja kuinka oivallisen, pienen eukon minä sinusta saan! (*Suutelee Maria.*)

TOINEN KOHTAUS.

Edelliset. Janne (tulee oikealta).

JANNE (*itseksensä*). Voi, hyvä Jumala, kuinka herttaista ja imelätä! Kaksi kyhertävää kyyhkyisen poikaa! (*Yskii*). Hm — hm — suokaa anteeksi jos häiritsen!

MARI. (*säikähtää ja suuttuu*). Janne! Mitä sinä tahdot?

JANNE. Aion vaan kysyä, neiti hyvä, oletteko nähneet mestarin nuuskarasiaa?

MARI. Tietäisinkö minä hänen illettävästä nuuskarasiastaan! Tuollahan se näkyykään olevan tuolilla.

JANNE. Kiitoksia! (*Ottaa rasian*). Pyydän vieläkin kerran anteeksi, että häiritsin herrasväkeä hauska toimeksenne, mutta älkää olko siitä millännekään. Pitkittäkää vaan! Hahah!

KOLMAS KOHTAUS.

Mari. Vilho.

VILHO. Häijy mies, tuo kisälli!

MARI. Hän on ilkein ihminen koko maailmassa. Hän on vihoissaan siitä, kun olen sinun kanssasi kihloissa, sillä hän lienee luulotellut, että tulisin hänelle vaimoksi, vaikka en koskaan ole voinut häntä kärsiä ja olen aina ollut hänestä hyvin välinpitämätön.

VILHO. Ahaa, hän on siis mustasukkainen!

MARI. Mustasukkainen! Vieläpä mitä! Se vaan häntä harmittaa, että tällä tavoin muutama tuhat markkaa menee hänen käsistään. Sillä hän tietää minun tulevaisuudessa saavan periä setäni, ja rahoja hän himosi eikä minua, vaikka tosin olisin voinut käydä kaupan päälle minäkin.

VILHO. Mutta etköhän tuomitse häntä liian ankarasti, kenties hän hyvinkin sinua rakastaa. Siinä tapauksessa hän toki ansaitsisi sääliväisyyttä.

MARI (*hymyellen*). Kunhan et vaan sinä olisi mustasukkainen?

VILHO. Ole huoletta, minulla ei siihen ole vähääkään taipumusta. Mutta nytpä johtuukin mieleeni eräs asia, josta vuorostani saan sinua tilille vaatia. Etkö sinä itse kerran oikein todenperään käynyt mustissa sukissa?

MARI. Hyi sinua, mitä puhut!

VILHO. Älä väitä, minä huomasin sen selvään. Se oli Eva Ruususen, tuon nuoren lesken tähden, joka asuu tässä vastapäätä kadun toisella puolella. Kas vaan, sinä punastut! Kuinka saatoitkaan olla niin lapsellinen?

MARI. Niin kun luulin — kun näin sinut niin usein hänen parissaan.

VILHO. Mutta olemmehan jo monia vuosia olleet tuttuja keskenämme ja sitä paitsi olemme vähän sukuakin.

MARI. Niin, mutta hän on niin viehättävä ja panee kaikkein nuorten herrain päät pyörälle.

VILHO. Se on tosi, että hän on vilkas ja iloinen nainen ja että hän mielellään puhelee ja laskee leikkiä herrojen kanssa, jotka sentähden ovat huvitetut hänen seurastaan; mutta ei siinä sen enempää ole.

MARI. Niin he luulevat, mutta ennenkuin asiasta tietävätkään, joutuvat he paulaan.

VILHO. Noo, huonomman vaimon voisi saada kuin Eva on, sillä perinpohjin hän on hyvä ihminen. Minua ei hän kuitenkaan ansoihinsa saa, minä kun näet jo olen joutunut toisen ansoihin kiinni.

MARI. Hm, kuinka nyt sitten oikeastaan lieneekin sen asian laita? Sinä puolustat häntä aina niin suurella innolla, että varmaankin luulen sinun häntä vähän rakastelleenkin! Tunnusta vaan!

VILHO. No, totta tosiaankin, etkös ole aina vieläkin mustasukkainen! Tuopa vasta on hullunkurista! Ha, ha, ha!

MARI. Eikö mitä, enhän minä sitä enää ole. Mutta koska sinä sen perille olet tullut, niin täytynee mun tunnustaa, että ensimmältä kihloissa ollessamme väliin todella kävinkin mustissa sukissa; vaan se tuli ainoastaan siitä, etten sinua vielä silloin tuntenut niin hyvin kuin nyt, kultaseni.

VILHO (*syleilee häntä*). Niinpä sinä kuitenkin salasit minulta jotakin, vaikka äsken väitit aina olleesi täydesti vilpityn minua kohtaan. Nyt sinua siitä rankaisen. Katsos näin. (*Suutelee häntä*).

NELJÄS KOHTAUS.

Edelliset. BLOM (tulee oikealta työpuvussa, hyräillen vanhaa rakkauden laulua. Hänen sisääntullessaan huudahtaa Mari: »ah, setä!» ja sieppaa työnsä pöydältä; Vilho ottaa sanomalehden jota on lukevinaan).

BLOM. La, la, la, la — No no, älkää ilveilkö vanhan sedän kanssa, kyllä minä näin kaikki. Ja vaikka en olisikaan mitään nähnyt, pitäisihän kuitenkin tietää, ettei Vilho täällä sanomalehtien tähden aamusta varhain iltaan myöhään oleskele. Ha, ha, ha, ylös alasin se näkyy sinulla olevankin, ha, ha, ha!

MARI. Kuinka sinä saatat olla noin häijy, setä!

BLOM. Olenko minä häijy, vaikka olen sinulle hankkinut niin oivallisen ja sievän sulhonkin? Sillä se nyt on varma, että ilman minua et sinä häntä ikinä olisi saanut. Ell'emme me Vilhelmin kanssa olisi satunnaisesti tulleet tutuiksi klubissa noin kuukausi takaperin ja ell'emme siellä olisi joutuneet niin hyväksi ystäviksi, ei hän luultavasti koskaan olisi jalkaansa kynnyksemme ylitse astunut. Niin, kyllä sinun vaan on minua hänestä kiittäminen, tipaseni!

MARI. Tuota setä aina kehuu. Mutta kuinka te oikeastaan tulitte niin hyväksi ystäviksi? Sitä ette vielä ole minulle kertoneet.

VILHO. Minä olin tilaisuudessa tekemään sedälle pienen avun. Hän näet oli unhottanut rahakukkaronsa kotiin, ja minä tarjosin hänelle omani. Vähäpätöinen asia tykkänään, vaikka setä siitä nosti niin suurta pauhua.

BLOM (*itsekseen*). Voi sinua, veitikka! (*Ääneen*). Aivan niin, minä olin unhottanut kotiin (*arvellen ja tarkoittavalla silmäyksellä Vilhoon*) — rahakukkaroni. (*Nuuskaa*). Prosit, veljeni! Hahaha!

MARI (*uhkaa sormellaan*). No, setä, setä!

BLOM (*pistää sukkelaan rasian taskuunsa*). Voi, heikkari!

MARI. Et sinä koskaan muista, mitä olet minulle luvannut, setä.

BLOM. En muista, se on kyllä tosi.

MARI. Sinä olet auttamaton.

BLOM. Myönnetään, myönnetään. Mutta liian kovaa tuo kumminkin on, kun ei omassa talossaan saa nuuskata.

MARI. Saathan sinä omassa kamarissasi ja verstaassa nuuskata niin paljon kuin vaan haluat, ainoastaan minun kamarissani ja täällä vierashuoneessa tulee sinun sitä välttää. Siitähän jo olemme sopineet.

BLOM. Mutta kuka sitä voi aina muistaa. Ja sitä paitsi minä nuuskaan niin sievästi ja varovasti; harvat niin vähän panevat nuuskaa maahan kuin minä.

MARI. Kyllä kaiketi! Siltä näyttävätkin matot ja huonekalut, sanomalehdet ja, sanalla sanoen, kaikki paikat täällä kotona. Hyi, ei ole mitään illettävämpää kuin tuo nuuskaaminen! Etkö sinä kuitenkin voisi siitä luopua, setä hyvä? Minä silloin pitäisin sinusta kahta vertaa enemmän.

BLOM. Äläs vielä, tyttöseni! Siitä ei ilmaisna ikinä mitään tule. Kieltäisinkö itseltäni parhaimman iloni tässä maailmassa? Eihän toki; ennen sinun vihaasi kannan.

MARI. Mutta en ymmärrä, mitä iloa tuosta nuuskaamisesta voi olla.

BLOM. Sinä et ymmärrä sitä sentähden, kun et koskaan ole nuuskannut. Mutta tahdotko, niin kerron sinulle sen hyödyn? Näes! Nuuskaaminen elähdyttää sielua ja ruumista, se selvittää ajatukset ja auttaa meitä tyytyväisyydellä vastaanottamaan ja kantamaan kaikki harmit ja vastukset. Mikä se on, joka aamuisin avaa silmäni unen ummistuksesta? Mikäs muu kuin nuuska! Mikä valtuusmiesten kokouksissa antaa minulle viisaat ajatukset ja neuvot kaupungin eduksi ja hyödyksi? Ei muu kuin nuuska! Mikä estää minua lyömästä tuota Janne lurjusta joka kerran, kun hän tarvää minulta jonkun työn? Nuuska, tietysti. Kuka on kumppalini yksinäisyydessä, kuka lohduttajani murheessa, ilomestarini kun nauraa tahdon? Nuuska — ja aina vaan nuuska. — Noh, ihmetteletkö vielä, että nuuskaa rakastan?

MARI (*hymyellen*). Mitä sinä, Vilho, pidät tuosta ylistysvirrestä? Onko siinä järkeä vähääkään? Luuletko nuuskan koskaan tuollaisia matkaan saavan?

VILHO. Hm, en tiedä. Se kaiketi riippuu tottumuksesta.

MARI. Lienee sen laita niinkuin tupakoitsemisenkin, arvatakseni. Onpa tosiaankin onni, ett'et sinä, Vilho, nuuskaa etkä tupakoitse. Tupakoitseminen sittenkin voisi käydä laatuun, mutta nuuskaaminen. Hyi, se on oikein hirveätä! Eikö ole totta, Vilho?

VILHO. Epäilemättä, epäilemättä. Se on tosiaankin inhottavaa.

BLOM (*alkaa kovasti yskiä*). Hm, hm!

MARI. Kas nyt on nuuska mennyt sedän kurkkuun! Mutta hyvästi nyt, hyvät herrat hetkeksi! Kello on jo kohta kymmenen ja minun täytyy mennä meille toimittamaan aamiaista. Hyvästi Vilho.

(*Heittää Vilholle suutelon ja menee vasemmalle*).

VIIDES KOHTAUS.

Blom. Vilho.

BLOM. Kyllä sinä vaan olet aika veitikka!

VILHO. Vaiti, herran tähden!

BLOM. Semmoinen riivattu veijari? Panee kokoon mokomankin valhejutun ja kertoo sen sitten niin tavattomalla viattomalla katsannolla.

VILHO. Älkää puhuko niin kovaa! Hän saattaisi kuulla.

BLOM. Rahakukkaroni olin unhottanut! Ha, ha, ha! No, otetaankos sitten pikkuinen penni rahakukkarostamme? Ha, ha, ha! (*Tarjoo nuuskaa*).

VILHO. Ei, en minä ota.

BLOM. Kyllä sinä nyt olet hieno olevinasi, mutta toista oli silloin, kun ensi kerran yksissä olimme. Mahdottoman suuren avun sinä kuitenkin minulle teit tuona klubi-iltana. — Olin juuri istunut pelipöydän ääreen ja aioin virkistää voimiani nuuskalla, kun suureksi harmikseni huomasinkin nuuskarasiani kadonneeksi. Minä, pöllö, olin jättänyt sen nuttua muuttaessani kotiin! Kun ei peluutoveristani kukaan nuuskaa käyttänyt, eikä kyypparikaan voinut sitä minulle hankkia, ei tullut muu eteen kuin tyytyä siihen, mitä ei auttaa voinut, ja seurata peliä niin hyvin kuin voi. Minä tietysti hävisin. Kumppalit nauroivat minulle, minä suutuin siitä vielä enemmän ja aioin juuri jättää koko seuran, kun sinä, veljeni, kohteliaasti kumartain lähestyit, esittelit itsesi, sanoit kuulleesi minun kadottaneen nuuskarasiani ja tarjosit minulle hienoimman hajuista havannaa sievimmästä, pienestä hopearasiasta koko maailmassa. Olinpa, totta tosiaankin, vähällä langeta kaulaasi pelkämästä ihastuksesta. Siitä illasta se oli, josta ystävyyssemme alkunsa sai. (*Tarjoo taaskin nuuskaa*). Kas niin, ota nyt sentään hyppysellinen sen illan muistoksi.

VILHO. En ota, en, tiedäthän setä, ett'en enää käytä nuuskaa.

BLOM. Olet sitä tosin vakuuttanut monta monituista kertaa, mutta en sitä lempo viekөөn sittenkään voi uskoa. Koska oikeastaan teit tuon suuren päätöksen? (*Nuuskaa, varovasti katsahtaen taakseen, laskee rasian pöydälle ja niistaa kovalla äänellä nenäänsä*).

VILHO. Samana päivänä sen tein, jona Marini opin tuntemaan. Olinhan jo sitä ennen teiltä kuullut, ettei hän voinut kärsiä niitä, jotka nuuskaavat ja tietysti tahdoin ennen kaikkea häntä miellyttää.

BLOM. Etkä sen koommin ole kertaakaan nuuskannut?

VILHO. En kertaakaan.

BLOM. Onko se oikein totta? Luota vain minuun ja sano totuus, en minä sitä Marille kerro.

VILHO. Uskotte tai ei, totta se kuitenkin on.

BLOM. Vaan eikö ollut hirveän vaikeata jättää tuo vanha, totuttu tapa?

VILHO (*huoaten*). Totta puhuakseni, tuntui se jotensakin vaikealta, setä hyvä.

BLOM. Sen hyvin arvaan, poika parka!

VILHO. Mutta siinä ei mikään auttanut; kuinka olisin muussa tapauksessa rohjennutkaan Maria kosia?

BLOM. Vaan millä tavalla siitä kuitenkin saatoit luopua? Kerroppa tuo minulle!

VILHO. Varsin yksinkertaisesti. Nuuskan viskasin pihalle, ja rasian lahjoitin eräälle ystävälle.

BLOM. Se oli huono keino. Vähitellen sinun olisi pitänyt siitä luopua, vähitellen. Saatpa nähdä, sinä vielä kerran aloitat uudestaan! Saatpa nähdä!

VILHO. Siitä ei ole pelkoa. Enhän sitä enää haluakaan.

BLOM. Joutavia! Kyllä sinun välistä vieläkin tekee mielesi nuuskaa.

VILHO. No, kyllä tosin. Mutta minä taistelen haluani vastaan, taistelen voimieni takaa.

BLOM. Poika poloinen! Eiköhän olisi parasta että tunnustaisit kaikki Marille? Kun hän saa tietää, kuinka paljon olet hänen tähtensä alttiiksi pannut, ei hän voi sinulta kieltää tuota viatonta nautintoa.

VILHO. Mitä ajattelette, setä! Nytkö sen ilmoittaisin, kun näin kauvan olen sen salassa pitänyt! Ei, myöhäistä jo olisi tunnustaa.

KUODES KOHTAUS.

Edelliset. Janne.

JANNE (*pysähtyy perälle*). Mestari!

BLOM. No, mitä nyt?

JANNE. Eräs herra tahtois antaa mittaa. (*Erikseen mennessään*). Vieläkö hän on täällä, tuo etana!

BLOM. Hyvä, minä tulen. (*Janne menee*). Niin, seuraa sinä vaan neuvoani, Vilho! Ei Mari niin

vaarallinen ole kuin luulet, ja kyllä minäkin puolestasi puhun.

VILHO. Jumalan tähden, setä hyvä, ei sanaakaan Marille minun nuuskaamisestani, jos vähääkään pidätte ystävyystani!

BLOM. No no, olkoon sitten sillänsä, jos niin tahdot, mutta kyllä minä vaan neuvoisin sinua — (*menee oikeaan*).

SEITSEMÄS KOHTAUS.

Vilho (yksinään).

VILHO. Tunnustaa hänelle kaikki! Sepä vasta olisi kaunista! Ei hän minulle ikänänsä antaisi anteeksi pitkälistä teeskentelemistäni ja hänen luottamuksensa ainiaaksi menettäisin. Ei, kun kerran olen valheen alkanut, täytyy minun sitä myöskin pitkittää, muuta neuvoa ei ole. Kyllä olin kuitenkin aika hölmö, kun en heti rehellisesti kertonut tuosta onnettomasta tavastani! (*Istuu sohvaan*). Niin, niin olin, mutta myöhäistä, liian myöhäistä on nyt katuminen. (*Huomaa rasian*). Kas, kun ukko unhotti tänne nuuskarasiansa! (*Ottaa sen käteensä*). Mitä nyt? Mitä aiot tehdä? No, en mitään, en niin mitään. Tätä rasiaa vaan aion katsella. Se näyttää olevan vanhanaikainen. Samanlainen oli minullakin ennenkuin hopeisen rasiانى ostin — teki näet mieleni keikailla. (*Aukaisee kannen*). Ah, kuinka hyvälle se lemuaa! Ah!! (*Panee rasian pöydälle ja nousee äkkiä ylös*). E, ei — ei mitään heikkoutta, ei mitään heikkoutta! No, mitäpäsiitä! Ei ole vielä mikään onnettomuus tapahtunut. Minä en ole sanani syöjä, eikä minua kiusaukset saa vietellyksi. Mutta ensiksi täytyy minun valmistua niitä vastustamaan. Sitten ei ollenkaan ole vaikeata pysyä lujana. Tahdonpa lystinvuoksi oikein koetella itseäni. (*Ottaa rasian*). Kas tässä! Nyt pidän tuota pientä rasiaa kädessäni — minä aukaisen kannen — minä tunnen nuuskan lemun — ah! (*Paiskaa kannen kiinni*). No, otinkos hyppysellistäkään? Enpä, enpä ottanutkaan. Niin, minä en ole sellainen raukka, että antaisin himoilleni valtaa, sen voin sanoa. Rohkenenpa tehdä saman kokeen vielä uudestaankin. (*Aukaisee rasian ja vetää nuuskan lemua nenäänsä*). Ah! Ah! (*Paiskaa kannen kiinni*). Kas noin! — Teen sen vaikka vieläkin kerran. (*Niinkuin ennen*). Ah!! — No, tulkoonpa nyt joku sanomaan, ett'ei minulla ole mielen lujuuutta! — Mutta on se kuitenkin naurettavaa, että moista mitätöntä asiaa kuin nuuskaamista niin tärkeänä pidän — oikein se tosiaankin on lapsellista. Olipa tuo nyt sitten jotakin, jos pistäisinkin joskus vähän nuuskaa nenääni! Mitä se tekisi, kun vaan olen varuillani, ettei se tavaksi tule? Ja nythän olen jo kokonaisen kuukauden ajan näyttänyt, että kyllä voin olla ilmankin, jos vaan tahdon. Ei se miksikään pahennukseksi ole, vaan päinvastoin osottaa se sitä suurempaa miehuutta, kun rohkenee jonkun kerran palata entiseen tapaansa, eikä tarvitse pelätä, että sen kautta uudelleen joutuisi tapansa orjaksi. Hm, ell'en olisi niin vakavasti päättänyt, ett'en ainoatakaan kertaa enää nuuskaa käytä, tahtoisin nyt suottakin koetella olenko jo tykkänään tuosta himostani päässyt. Ja tarkemmin asiata miettiessäni, vaatii *velvollisuutenikin* minua tähän kokeeseen, sillä eihän kukaan voi olla varma siitä, jota hän ei vielä tutkinut ole. Kun pikkuruisen vaan pistän nuuskaa nenääni, olen heti asiasta selvillä. Jos se minulle nautintoa tuottaa, tiedän samassa, että mun edeskinpäin tulee yhä olla varuillani, ja ellei se taas tuotakaan mitään nautintoa, saan olla varma siitä, että jo olen päässyt tuosta pahasta tavastani. — Mitähän, jos nyt todellakin pistäisin tuota rahtuisen nenääni? Koetteeksi vaan. Olisinkohan silloin sanani syöjä? Mitä vielä, kun en sitä kerran himon pakosta tee, vaan ainoastaan koetellakseni itseäni. Mutta jos sattuisi joku tulemaan? Eikös mitä, tuossa tuokiossa se on tehty. Noh, olkoon menneeksi! (*Aikoo juuri nuuskata, kun Janne äkkiä astuu sisään. Vilho pistää nuuskarasian taskuunsa*).

KAHDEKSAS KOHTAUS.

Vilho. Janne.

JANNE. Onko herra sulhainen nähnyt täällä mestarin nuuskarasiaa?

VILHO. Mestarinko nuuskarasiaa? E-e-ei, en minä muista sitä nähneeni.

JANNE. Kummallista! Hän sanoi jättäneensä sen tänne pöydälle.

VILHO. Vai niin, vai tänne pöydälle? Mutta en minä sitä ainakaan näe.

JANNE. En minä myöskään. (*Erikseen mennäkseen*). Miksi hän noin kummalliselta näyttää — —?

YHDEKSÄS KOHTAUS.

Vilho (yksin).

VILHO. Lempo vieköön, kuinka tuo mies minua säikähdytti! Onneksi ei hän kumminkaan mitään

huomannut. Hän varmaankin olisi heti — — — Mutta nyt joutuisasti ennenkuin muita ennättää tulla. Jos asettuisin tuonne noiden kasvien taakse, ollakseni paremmin kätkössä. Kas noin; täältä minua ei kukaan näe, siitä voin olla varma. Eikös hittoa! Tuolla istuu Eva Ruusunen vastapäätä ikkunassaan ja katselee aivan suoraan tänne. No, mutta täällä kartiinin takana? Kas, täällä on hyvä, vallan hyvä! Hiljaa! luulin kuulleen astuntoa! — — — Ei, ei, luulottelua se vaan lienee ollut. Noniin! (*Nuuskaa kuumeentapaisella kiivaudella*). Ah, kuinka ihanata, kuinka taivaallista! Kuinka, se virkistää ja vahvistaa! Tulen aivan kuin toiseksi ihmiseksi! Sydämeni käy niin keveäksi, koko olentoni muuttuu! Oi, kuinka onnellinen, kuinka autuas olenkin! Ah! Vielä kerran — ja toinen — kolmas — neljäs — ja viides —!

KYMMENES KOHTAUS.

Vilho. Janne.

JANNE (*kovalla äänellä*). Prosit, herra hyvä! Ha, ha, ha, ha!

VILHO. Ai! (*Kavahtaa ja pudottaa samassa rasian lattiaan*).

JANNE. No, herrallako rasia olikin! Ja te, joka ette koskaan nuuskaa käytä! Ha, ha, ha, ha!

VILHO. Suokaa anteeksi — nenäni rupesi vuotamaan — minun täytyy lähteä — minä — (*rientää ulos peräovesta*).

YHDESTOISTA KOHTAUS.

Janne (yksin).

JANNE. »Nenäni rupesi vuotamaan!» Kyllä kaiketi! Ha, ha, ha, kissa vieköön tuon pässinpään! Kuka olisi häntä älykkääksi luullut! Päästäkseen Marin suosioon hän on soimaavinaan nuuskaamista, ja kuitenkin hän salavihkaa itse nuuskaa. Eikä Marilla ole asiasta aavistustakaan. Tuopa oli hyvä juttu, hahaha! Mutta, peijakas, minäpä ilmoitan Marille koko salaisuuden, sen totta tosiaankin teen! Kun vaan häntä tapaan, kerron heti kaikkityyni. Saapas nähdä kuinka sitten sulhasen käy, ha, ha, ha! Taikka — en aluksi kerrokkaan asiata suoraan, vaan kiusaan häntä ensin vähäisen, koska hän on niin ylpeä, mokomakin! No, lempo vieköön, nyt tulee hauskaa, nyt tulee oikein hauskaa! Ha, ha, ha! (*Kerää nuuskan rasiaan, jonka sitten pistää taskuunsa*). Kas, tuollapa' hän tuleekin! No, sehän sattui parhaaseen aikaan.

KAHDESTOISTA KOHTAUS.

Janne. Mari.

MARI. Kas niin, nyt on aamiainen valmiina. Mutta missä on Vilho?

JANNE. Hm —!

MARI. Eikö Vilho ole täällä?

JANNE. Kyllä hän täällä oli, mutta taisi tulla vähän kipeäksi.

MARI (*levottomasti*). Kipeäksi! Mitä sinä sanot?

JANNE. Ei vaaraa mitään. Nenänsä rupesi vaan vuotamaan. Mutta kaiketi se jo on lakannutkin, ha, ha, ha!

MARI. Mitä sinä noin naurat?

JANNE. Muuten vaan, kun tuo sulho on niin kovin arka; kun niin vähästä säikähtyy.

MARI. Mitä tuossa nyt lörpöttelet? Puhu suusi puhtaaksi!

JANNE. No niin, en minäkään ole sitä ennen uskonut, mutta nyt sen tuln näkemään. Kun tuln äsken sisään, seisoi sulhanen tässä ikkunassa ja — No, no, sama se, minua tuo ei kumminkaan liikuta. Mutta, lyhyesti sanoen, hän parkasi säikähdyksestä minut nähdessään, sanoi ruvenneen nenänsä vuotamaan ja töyttäsi kuin nuoli ovesta ulos.

MARI. Mitä ihmettä! Mitä hän sitten teki tuolla ikkunan luona?

JANNE. Ohoh, niin huononako neiti minua pitää, että menisin toisten salaisuuksia ilmoittamaan! En

toki semmoista tekisi; en varsinkaan kun siitä onnettomuuksia voisi seurata, niinkuin tässä kohden tapahtuisi. Ohoh, olisinpa silloin aika lurjus!

MARI (*kiivaasti*). Sano heti asia minulle! En minä siitä kenellekään puhu, sen lupaan.

JANNE. En tohdi sitä ilmaista, en millään tavalla; sulho iskisi minuun ijankaikkisen vihansa. Kuitenkin varottaisin teitä, neiti, panemasta liian suurta luottamusta miehiin ja heidän vakuutuksiinsa, olkoonpa sitten mies vaikka oma sulhokin.

MARI. Mitä rohkenet sanoa?

JANNE. En mitään muuta kuin että sulhasenne teitä — pettää! (*Erikseen poismenessään*). Kas niin, nyt sinulla on hetkeksi miettimistä, senkin prinsessa! Ha, ha, ha!

KOLMASTOISTA KOHTAUS.

Mari (yksin).

MARI. Pettää minua!? Oma Vilhoni! Voisiko se olla mahdollista! Saattaisiko hän olla minulle uskonon! Eikö mitä! Tuo oli vaan Jannen juonia. Ja kuitenkin, jotakin perustusta lienee hänellä yhtäkaikki ollut, ei hän muuten olisi rohjennut sellaista syytöstä esiintuoda. — Vai niin, täällä ikkunan luona siis! Tosin näiden kasvien suojassa on hyvä lymyapaikka, mutta en täällä mitään epäiltävää voi huomata. Ooh, kuinka yksinkertainen olenkin! Hän varmaan puheli jonkun naisen kanssa, joka käveli tästä ohitse. Mutta mitä salaisuuksia hän olisi kahdenkertaisen ikkunan kautta voinut puhua? Olisivathan silloin kaikki muutkin niitä kuulleet. Vaan jos he silmän iskulla vaihtoivat ajatuksiaan? Tunnenpa erään rouvan täällä, joka sitäkin kieltä hyvin ymmärtää, ja Vilho hänet myöskin tuntee. Vilho on häntä rakastellut, niinkuin kaikki muutkin nuoret herrat, vaikk'ei hän sitä koskaan tahdo myöntää. — Ah, mitä näen minä! Tuolla hän istuu ikkunassaan varmaankin odottaen, että Vilho näyttäytyisi! Oi, nyt ymmärrän kaikki! Ilkeä, petollinen Vilho! Minä olin siis kuitenkin oikeassa, kun sen tapaista hänestä epäilin. Oi Vilho, kuinka saatoit noin teeskennellä, kuinka saatoit noin kavalasti pettää uskollisen Marisi!

NELJÄSTOISTA KOHTAUS.

Mari. Vilho (perältä).

VILHO (*raottaa ovea. Erikseen*). Hän näyttää olevan yksin. (*Tulee sisään*).

MARI (*erikseen*). Ah, tuossa hän on!

VILHO. Luulin sinun vielä kyökissä oleskelevan, armas Mari.

MARI (*erikseen*). Kuinka viaton hän on olevinaan! Oi, petturi!

VILHO. Mutta sinä kenties jo rupesit minua ikävöimään, samoin kuin minäkin sinua.

MARI (*erikseen*). Mikä hävyttömyys! (*Ääneen halveksien*). No, joko nenäsi lakkasi vuotamasta?

VILHO. Nenänikö vuotamasta? (*Erikseen*). Janne on kielinyt — minä olen hukassa! (*Ääneen*). Kyllä — kiitos kysymästä — kyllä se jo taukosi. Eikä se varsin pahasti päässytäkään vuotamaan.

MARI. Suotta sinä teeskentelet. Minä tiedän jo kaikki. Janne on minulle kertonut. Oi, Vilho!

VILHO. Sinä sen siis tiedät — (*Rukoillen*). Armas Mari! Suo minulle anteeksi!

MARI (*kylmästi*). Siis myönnät, että olet minua pettänyt?

VILHO. Tosin sen tein, mutta minä —

MARI. Myönnät, että sulla oli tämä salaisuus jo ennen kuin minua kosit.

VILHO. Paljoa ennen, armas Mari, paljoa ennen.

MARI. Ja kuitenkin rohkenit minut omaksesi pyytää! Oi, kehnoutta!

VILHO. En sitä niin suureksi esteeksi arvannut.

MARI. Et arvannut niin suureksi esteeksi! Oletko järjiltäsi, vai pilkkaatko minua?

VILHO. Luulin voivani luopua —

MARI. Mutta nyt huomaat sen mahdottomaksi, niinkö?

VILHO. Sitä en juuri tahdo sanoa, mutta kiusaus oli suuri, ja ihminen on heikko. Aikaa voittaen kyllä tapani parantaisin.

MARI. Noin tyynesti hän saattaa puhua!

VILHO. Niin, näethän, minä en tahdo lupauksia tehdä, joita en kentiesi voisikaan täyttää.

MARI. Ihmettelen rehellisyyttäsi. Vahinko vaan, ett'et alusta alkaen ollut noin suorapuheinen.

VILHO. Siinä tosin tein väärin. Mutta arvaathan, Mari, etten uskaltanut.

MARI. Pelkäsit, tiedämmä, rukkaset saavasi.

VILHO. Enkä juuri sitäkään niin pelännyt, mutta tietysti olisi minulla ollut vaikeampi voittaa rakkauttasi.

MARI. Niinkö arvelet! Tosiaankin! Pois, minä en tahdo sinua enää nähdäkään!

VILHO. No, mutta kuulehan, Mari, tämä todellakin menee liian pitkälle. Tosin olen pahoin tehnyt, mutta —

MARI. Sinä olit minua rakastavinasi, saadaksesi vaan minun rahani. Mene, minä halveksin sinua!

VILHO. Mari, kuinka saatat, kuinka julkeat noin sanoa —?

MARI. Tämä hetki on meidät eroittanut. Mene, äläkä rohkene enää tulla näkyviini!

VILHO. Mutta Mari! Maltahan toki mielesi! Semmoisesta vähäpätöisestä asiasta — —!

MARI. *(Ottaa kihlasormuksen sormestaan ja heittää sen ylenkatseellisesti Vilholle).* Tuossa on sormus! Pidä se muistona tyttöhupakosta, joka sinua niin lämpimästi rakasti, vaan jonka sinä niin armahtamatta petit! Oi, Vilho —! *(Puhkeaa itkuun ja rientää vasempaan).*

VIIDESTOISTA KOHTAUS.

Vilho (yksin).

VILHO. Mutta, Mari, kuulehan toki! Saatatko todellakin olla noin kova? Mari! — Ei, hän ei minua enää kuule. Voi, onnetonta, minua! Voi, miksi en voinut olla koskematta tuohon kirottuun rasiaan! Noin minun nyt kävi! Ja itse olen kaikkeen syynä. Oi surkeutta, oi kauheata onnettomuutta, jota varmaankaan en kantaa voi!

KUUESTOISTA KOHTAUS.

Vilho. Blom.

BLOM *(nuuskaten).* Mainio herra, tuo! Ei tinkinyt eikä kysellyt edeltäpäin työpalkkaa, niinkuin muutamat nykyaikaan ovat tavakseen ottaneet. No mitä nyt, kuinka sinä noin surkealta näytät, poikaseni?

VILHO *(ottaa nolomielisenä lakkinsa ja aikoo lähteä).* Hyvästi nyt, setä kulta!

BLOM. Mitä aiot? Eikö sinun pitänyt syömän aamiaista täällä?

VILHO. Ei mitään aamiaista enää! Hyvästi vaan ja kiitoksia kaikesta hyvydestänne ja ystävyydestänne!

BLOM. Mitä hullua! Tämähän on niin juhlallista kuin ijäksi talosta lähtisit. Mitä täällä on tapahtunut?

VILHO. Välimme on rikkoutunut.

BLOM *(osottaa itseensä).* Meidänkö välimme?

VILHO. Ei vaan Marin ja minun.

BLOM. Marin ja sinun?

VILHO. Niin, näethän *(ottaa sormuksen lattialta)* — tuossa on kihlasormus — hän heitti sen pois —

hän ei siitä enää huoli — minä en enää ansaitse sellaista tyttöä kuin Mari on — minä olen häntä loukannut, pahoin loukannut. (*Nyyhkii ja pyyhkii silmiään kädellään*).

BLOM. Lempo viekoon, jos minä tätä ymmärrän! Selitä tarkemmin, puhu suusi puhtaaksi, sanon minä!

VILHO. Suoraan sanoen, minä panin nuuskaa nenääni ja hän — Voi, voi, en minä voi sitä kertoa —!

BLOM. Mitä hittoa! Koska se tapahtui?

VILHO. Vast'ikään. Setä unhotti tänne nuuskarasiansa, kiusaus oli niin suuri, minä en voinut sitä vastustaa, vaan pistin tuota kirottua hiukkasen nenääni. Janne samassa tuli sisään ja näki toimeni. Hämmästyneenä juoksin minä ulos, ja kun tulin takaisin, oli Mari täällä ja tiesi kaikki. (*Nyyhkii*). Uh-uh-uh!

BLOM. Ja sentähden hän antoi sormuksen sinulle takaisin?

VILHO. Ei mitään muuta syytä hänellä ollut.

BLOM. Luulen sinun laskevan tässä leikkiä kanssani, mies!

VILHO. En, lempo viekoon, laskekaan; se valitettavasti on täyttä totta. Tiedättehän itsekin, kuinka hän inhoo nuuskaamista. Hän sanoi minua teeskentelijäksi ja petturiksi, soimasi minun kosineen häntä rahojen tähden, sanoi halveksivansa minua, kielsi minua tuon koommin tulemasta hänen näkyviinsä, ja mitä kaikkea hän lieneekään lausunut. Uh — uh!

BLOM. No, kaikkia kuulla pitää! Mutta odotahan! Missä hän on nyt? Kyllä minä hänelle lakia luen, minä!

VILHO. Älkää herran tähden! Viatonhan Mari on. Syy on minun, ainoastaan minun. Minkätähden hänelle valehtelin? Minkätähden en hänelle heti totuutta ilmaissut? Minun on syy, ainoastaan minun!

BLOM. Senkin kiukkunenä! Vai niin, vai rahojen tähden! Tahtoisin tietää, mitä rahoja hänellä on. Mutta varrohan! Ellei tyttöletukka ota sanojaan takaisin, ei hänen pidä penniäkään perimän, se olkoon sanottu, ei niin penniä! (*Huutaa*). Mari, tulehan tänne!

VILHO. Mitä ajattelette setä! Antakaa taivaan nimessä minun ensin pois päästä.

BLOM. Ei paikastakaan! Sinä jäät tänne.

VILHO. Minäkö? En, vaikka maailma repeisi.

BLOM. Sinä jäät tänne, sanon minä. Mari, tule heti tänne, minä tahdon sinua puhutella.

VILHO. Minä kiidän tieheni. Jääkää hyvästi!

BLOM (*sieppaa lakin hänen kädestään*). Mene nyt, jos tahdot!

VILHO. Setä —!

BLOM. Etkö sinä kuule, Mari?

VILHO. No, minä sitten kätkeyn näiden kasvien taakse, sillä hänen näkyviinsä en saa mennä. Oi, mikä päivä tämä on, mikä onneton päivä!

BLOM. Mari! Kuinka monta kertaa täytyy huutaa, ennenkuin saan sinut tulemaan? (*Laskee lakin kädestä tuolille*).

SEITSEMÄSTOISTA KOHTAUS.

Mari. Blom. Vilho (kasvien takana); sitten Janne.

MARI (*oven takana*). Oletko yksin, setä?

BLOM. Niin olen.

MARI (*kuin edellä*). Onko Vilho mennyt?

BLOM. Hän on mennyt.

MARI (*tulee ja heittäytyy Blomin rintaa vasten*). Setä, oi setä, minä olen onnettomin tyttö maailmassa!

En enää milloinkaan saata iloinen olla! Ei, setä, tuota pikaa saat minut kätkeä turpeen alle!

BLOM. Hm, oma syysi, lapsi raukka. Kuka sinun käski olemaan semmoinen tuittupää.

MARI. Onko Vilho kertonut?

BLOM. Tietysti hän sen kertoi. Poika parka on vallan epätoivossa. Hyi, häpeä toki vähän, Mari, antaessasi rukkasia niin kunnan miehelle kuin Vilho on! Nyt olet hänet ijäksi onnettomaksi saattanut.

MARI. Kunnan miehelle? Kavala petturi hän on!

BLOM. Opi paremmin punnitsemaan sanojasi, tyttöseni! Jos hänellä onkin vähäinen salaisuus ollut, ei hän sentähden petturin nimeä ansaitse.

MARI. Kuinka saatat sellaista puolustaa, setä? Eikö hän petturin nimeä ansaitse, kuin sillä tavoin teeskentelee ja on minua rakastavinaan, vaikka sydämensä on toisen oma.

BLOM. Hä? Toisen oma?

MARI. Niinpä kyllä. Eikö hän sitä sinulle tunnustanut?

BLOM. Ei — eikä — Varsin toista hän minulle kertoi —

MARI. Hän on siis pettänyt sinutkin. Eva Ruususta, tuota ilkeää virnakkaa hän lempii.

BLOM. Eva Ruususta! Kuka on sinulle semmoista kertonut!

MARI. Janne minua varoitti. Hän sanoi Vilhon minua pettävän, ja sisään tultuaan Vilho itse tunnusti kaikki. Oi, setä kulta, peitä minut mustaan multa, turpeen alle!

BLOM. Niin minä olen kuin puusta pudonnut! Minulle hän vallan toista puhui.

VILHO (*tulee esiin*). Armas Mariseni! Mikä erehdys!

MARI (*huutaa ja irtautuu Blomista*). Ah, hän onkin täällä, setä!

BLOM. Niin, puhdistä itsesi nyt, jos voit poikani.

VILHO. Armas Mariseni! Enhän voinut aavistaakaan, että sinä Eva Ruususesta puhuit. Luulin sinun vallan toista tarkoittavan.

MARI. Ketä toista!

VILHO. Hm —!

MARI. Kehenkä siis on mielesi hehkunut jo aikoja ennen kuin minua kosit?

VILHO. Uh — uh — täytyykö minun se sanoa?..

MARI. Kenestä on sinun mahdoton luopua? Sano suoraan!

VILHO. Nuuskasta, armas Mariseni, nuuskasta vaan ja — sinusta!

MARI. Nu — nuuskasta!?

BLOM (*nauraa täyttä suuta*). Ha, ha, ha! Hyvä juttu! Ha, ha, ha!

MARI. Mitä? Nuuskaatko sinä?

VILHO. Valitettavasti niin teen. Ja Janne sattui näkemään, kuinka äsken tuolla kasvien takana —

MARI. Ah, sinä et siis rakastakaan ketään toista? Nyt ymmärrän kaikki. Oi minä häpeän, minä häpeän —! (*Kätkee kasvonsa käsiinsä*).

BLOM. Ha, ha, ha! Tässä nähdään mustasukkaisuuden seuraukset. Ha, ha!

VILHO. Ja puuttuvan totuuden seuraukset myöskin. Armas Mari! Otatko minun jälleen armoihisi ja etkö närkästy, jos kerran tai kaksi pistäisinkin nuuskaa nenääni? Huomaan, ettei siitä tavasta niin helppo ole luopua kuin luulin.

MARI. Älä siitä enää mitään hiiskahda, vaan sano, voitko pahan käytökseni unhottaa ja anteeksi antaa?

VILHO. Vielä sitä kysyt! (*Sulkee Marin syliinsä*).

BLOM. Kas niin! Sovinto on tehty, ja sen päälle otamme hiukan nuuskaa. (*Tarjoo Vilholle*). Tee niin hyvin! (*Janne tulee perältä*).

VILHO. Ei, kiitos! En huoli tällä kertaa.

MARI. Ota vaan, jos mielesi tekee, ota vaan!

VILHO. En huoli. Tänä päivänä siitä jo olen kylläkseni saanut.

JANNE (*ojentaa kätensä ottaakseen nuuskaa*). Jos minä saan luvan —?

BLOM. Sinä! (*Lyö häntä korvalle*). Tuossa on sinulle nuuskaa! Sinä koko tämän rettelön sait toimeen, lurjus!

JANNE (*pitää poskestaan*). Ai, ai! Minkä rettelön?

(*Esirippu putoaa nopeasti*).

End of Project Gutenberg's Mestarin nuuskarasia, by Robert Kiljander

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK MESTARIN NUUSKARASIA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the

individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™

License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.

- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you ‘AS-IS’, WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™’s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will

remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.